

SPLITSKO LJETO PREMIJERA 'DEKAMERONA' U REŽIJI GORANA GOLOVKE

Očekivali golotinju, a dobili dobru predstavu

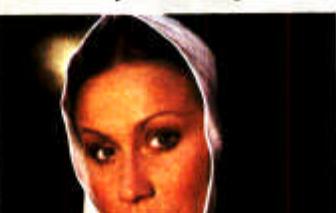
Piše Tomislav Čadež

Predstava "Dekameron" u režiji Gorana Golovka, premijerno prikazana na Splitskom ljetu, vrlo je solidna, gotovo odlična.

Iz raskošnog Boccacciova buketa od stotinu noveleta i novela Golovko je izabrao nekih sedam, malko ih pre-pravio, dodao motive iz još nekih pet i sve ih, uz pomoć dramaturginje Ivane Bišo, spretno uvezao u jedinstvenu priču, koja je na sceni razigrana vrlo tečno, dinamično i logično. Za scenu je izabran šumarak u kompleksu Vile Dalmacija, koji nije zlorabljen tek za

Najava budućih zvijezda

U predstavi sudjeluje desetak studenata prve godine novoosnovanog splitskog studija glume, koji djeluju u najmanju ruku optimistično u kontrastu s umom i proteklih godina na razne načine okljuštenim ansambalom splitskog HNK. Među njima ima dvoje ili troje koji će se razviti u prave zvijezde, ali zasad je prerano izdvajati ih ovako javno. Umjesto toga, zabilježit ćemo sva njihova imena, široj javnosti na znanje: Jelena Bosančić, Andrea Mladinić, Petra Težak, Ana Gruica, Matea Elezović, Goran Marković, Dino Ro-

Ariana Čulina i Nenad Sardelić (gore); Ana Gruica (dolje)

korektan, ali ne može ponjeti ansambl od 19 ljudi, nedostaje mu za to neke više spreme, ludosti i predstavljačke magije koju uloga Fra Alberta jednostavno diktira.

Homoseksualac hipohondar

Daje, primjerice, Fra Alberta igrao Nikola Ivošević, trenutačno najbolji splitski glumac, predstava bi bila još mnogo iskrenija, možda skarednija, ali svakako življija i emotivnija.

Ivošević umjesto glavne gradi ulo-

svjetu Zorana Mlinarovića, koji je prostoru igre dao vrlo dojmljivu trodimenzionalnost i fine promjene ritma i atmosfere. Kostimi Marije Žarak zaštićeni su kao pseudohistorijski, prilično su raskošni i čak minuciozni. Glumci se u njima osjećaju dobro, nisu sapeti i nijedan nije pretvoren u nepotrebnu karikaturu. Glazba Paole Dražić Zekić slično je koncipirana kao i kostimi, ali nije toliko eksplicitna i

na je u njoj dobro osjećati. Povratak koja je i danas aktualna. Golovko se, na tragu Boccaccia, supitno poigrava licemjerjem službene katoličke mašinerije. Njegov pohlepan i lukav pop, sa svojom industrijom čuda, ovdje funkcioniра kao uspješan poduzetnik, koji nezaustavljivo puni džepove parama i, podjednako nezaustavljava, prazni seksualnu energiju s nainim ili koketnim župljankama.

Toga centralnog lika igra Marko Torjanac, gost iz Zagreba. Posrijedi je prosječan glumac u već zrelim godinama, od čijih sam uvijek istih grima sa već pomalo umoran. Torjanac je

solidan je i Iliju Zovko kao prostodušni bogomoljac i rogonja Puccio.

U ženskom dijelu ansambla dominira Nives Ivanković u ulozi Puccijeve supruge Isabette, a odlična je i Lana Barić kao narcisođna Lady Lisseta. Najviše se pak natrcao Marin Tudor, mladić koji je nedavno diplomirao u Mostaru, koji duhovito i uvjerljivo igra Fra Albertova slugu Federiga.